

אֵלֶּזְנֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֵקֶת

חַט הַשְּׂבֹאוֹת

בס"ד, אֵלֵינוּ ק"ט

ה' היא אוֹצְרוֹ, שִׁירָאת ה' הוא כָּלִי וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְקַבֵּל. כְּתִיב 'סוּר מֵרַע וְעֵשָׂה טוֹב', 'סוּר מֵרַע' הוּא יִרְאֶה, וְזֶה הִיָּה בַשְּׁבוּעוֹת שֶׁנִּתְנַקּוּ לְגַמְרֵי מֵהֵרַע וּפְסָקָה זְהֻמָּתוֹ, דְּכָתִיב 'וְכַבְּסוּ שְׂמַלְתֵּם' וְגוֹ', וְזֶה דְאִיתָא יִשְׂרָאֵל שֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי פְּסָקָה זְהֻמָּתוֹ.

מהות חג השבועות - ענין ההתחדשות

סֵפֶר הַרְה"ק ה'אֶהְבֵּת יַעֲקֹב' מְבִיאֵלָא זִיע"א עַל אוֹדוֹת זְקֵנו הַרְה"ק רַבִּי יִצְחָק יַעֲקֹב בַּעַל 'דְּבָרֵי בִינָה' מְבִיאֵלָא זִיע"א, כְּאֲשֶׁר יְדוּע דְּרַךְ הַנְּהַגְתּוֹ שֶׁל הַרְה"ק הַדְּבָרֵי בִינָה זִיע"א שֶׁהִשְׁתַּדַּל בִּיּוֹתֵר שֶׁלֹּא לְנַהֵג בְּאֲדַמּוּרוֹת אֶלָּא בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ וּבְחֻצְרוֹ בְּלִבָּד, אוֹלָם הַנְּהַגְתּוֹ בְּנִסְיָנוֹתָיו לְטָרִיסְק הֵיטָה אַפֵּן קִיצוּנֵי גַם בְּדָרְךְ הַנְּהַגָּה זֶה הַנִּלְשָׁן מֵדֵי שָׁנָה, וְעַל פִּי רַב הַפְּעָמִים קִדְּם חֵג הַשְּׁבוּעוֹת, הֵיטָה נוֹסֵעַ שְׁבֵתָא חֻדָּא לְטָרִיסְקָה, לְהַסְתּוֹפֵף בְּצַל קִדְּשׁ הַרְה"ק הַמְּגִיד מְטָרִיסְקָה זִיע"א, כְּמוֹ הַרְבֵּה מְאֹד מְצַדִּיקֵי אֶרֶץ פּוֹלִין שְׁבָדוֹרוֹ, וְאֵז לֹא רַק שֶׁלֹּא נַהֵג בְּאֲדַמּוּרוֹת, אֶלָּא אַף יִתְרָה מִפְּנֵי, שֶׁהִתְנַהֵג בְּהַתְבַּטְלוֹת מַחְלָטָה כְּאֶחָד מֵהַחֲסִידִים הַרְבִּים שֶׁבָּאוּ לְחַצֵּר הַקִּדְּשׁ בְּטָרִיסְקָה, כְּשֶׁהִתְפָּרְסְמָה הַנְּהַגְתּוֹ זֶה בֵּין הַמוֹנֵי חֲסִידֵי בִיאֵלָא, הֵיטָה הַדְּבָר לְמוֹרֵת רוּחָם, וְהַחֲלוּ בְּהַשְׁתַּדְּלוּת שׁוֹנוֹת כְּדֵי לְמַנַּע מֵרַבָּם אֶת ה'נִסְיָנָה' לְטָרִיסְקָה.

אוֹלָם הַרְה"ק הַדְּבָרֵי בִינָה זִיע"א הִצְלִיחַ בְּכָל פַּעַם לְהַתְגַּבֵּר עַל הַמְּנִיעוֹת וְהַמְּכַשׁוּלִים שֶׁהֻצְבוּ בְּדָרְכּוֹ, וְהַמְּשִׁיר בְּנִסְיָנָה כְּרֻצוֹנוֹ. עַד שֶׁשָּׁנָה אַחַת הֻצַּב בְּפָנָיו אִיזוֹה מְכַשׁוּל חֻזָּק, וְכִשְׂרָאָה שֶׁאִינוּ יְכוּלִים לוֹ וְלַהֲפֹטֵר הַיַּמְנוֹ, פָּנָה יְשִׁירוֹת לְמַשְׁמָשׁוֹ וְלְמַקְרָבּוֹ וּשְׂאֵלָם בְּאֶפְסָן יְשִׁיר וּבְגִלּוֹי לֵב: מֵדוּעַ הַנֶּכֶם עוֹשִׂים כְּכֹל שֶׁבִיכְלָתְכֶם לְמַנַּע מִמֵּנִי אֶת ה'נִסְיָנָה' לְטָרִיסְקָה? וְהֵם הַשִּׁבּוּהוּ, שֶׁהִנְהַגְתּוֹ וְהַתְבַּטְלוֹתוֹ מַחְלָטָה לְהַרְה"ק הַמְּגִיד זִיע"א, פּוֹגֵם אֶת ה'רַבִּי־סְטוֹעַ' שֶׁלּוֹ עֲצָמוֹ.

כְּשֶׁשָּׁמַע זֹאת הַרְה"ק זִיע"א הִשִּׁיבָם

לְהַרְגִישׁ אֶת טַעַם הַיּוֹם טוֹב

מֵדֵי מוֹעֵד בְּמוֹעֵדוֹ מְלֵאִים הָיוּ הַחֲסִידִים הַמְּפֻלְגִים בְּרַגְשֵׁי הַשְּׁתוֹקְקוֹת לְהַרְגִישׁ אֶת טַעַם הַיּוֹם טוֹב, וְלִכְפֹּךְ הָיוּ מְדַבְּקִים עֲצָמָם בְּרַבָּם הַקְּדוֹשׁ מֵתוֹךְ צַפְיָהּ שִׁיּוּעִיל לָהֶם זְכוּתוֹ שֶׁיִּכְנַס הָאֵרֶת הַיּוֹם טוֹב בְּלִבָּם.

שֶׁחַ הַחֲסִיד הַר"ר מִיכָאֵל שְׁוֹרְצְבוֹים, שֶׁשָּׁמַשׁ לְיָמִים כְּרֹאשׁ יְשִׁיבַת כְּתָר תּוֹרָה בְּרֵאדוּמְסָקָה, שֶׁהוּא עֲצָמוֹ הֵיטָה שְׁלוּחוֹ שֶׁל רַבּוֹ הַרְה"ק רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף הַכְּהֵן מְקַלְבּוֹצָקָה, בְּנוֹ שֶׁל הַרְה"ק בַּעַל ה'חֲסֵד לְאַבְרָהָם' מְרֵאדוּמְסָקָה זִיע"א, לְהַבִּיא עֲבוּרוֹ קוֹיטֵל אֶל הַרְה"ק ה'שִׁפְתָּ אֲמַת' זִיע"א לְפָנָיו חֵג הַשְּׁבוּעוֹת. וְסִפֵּר כִּי הִצִּיץ בְּקוֹיטֵל, וְרָאָה מַה שֶּׁרָשַׁם בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "הַתְּפַלֵּל נָא עָלַי, כְּבָר קָרַב וּבָא שְׁבוּעוֹת וְאֲנִי אֵינִי מְרַגֵּשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֲצָמִי".

הַהֲכָנָה לְחַג הַשְּׁבוּעוֹת

אָמַר הַרְה"ק רַבִּי יִצְחָק מְנַשְׁכִּיז זִיע"א: כָּל שְׂמוֹ שֶׁל חֵג הַשְּׁבוּעוֹת נִתֵּן לוֹ עֲקֵב הַהֲכָנָה הַנִּצְרָכָה לוֹ בַשְּׁבַע הַשְּׁבוּעוֹת שְׁסוּפְרִים אוֹתָם כְּהֲכָנָה אֶל הַיּוֹם טוֹב ('תּוֹלְדוֹת יִצְחָק').

וְעַל מַהוּת הַהֲכָנָה לְמִדְּנוּ בְּמַשְׁנֵנוֹ שֶׁל בַּעַל הַהַלּוּלָא הַרְה"ק ה'אֲמַרִי אֲמַת' זִיע"א (שְׁבוּעוֹת תַּרְס"ז): אִיתָא בְּזוּהָ, כִּד מְטִי לְהָאִי לִילִיא לְבַעֲיָא לִיהּ וְכוּ' וּלְנִטְרָא דְכִּיּוֹ עֲלָאָה דְמְטִי עֲלִיהּ בְּהוּא לִילִיא וְכוּ', יְמֵי הַסְּפִירָה הֵם יוֹמֵי דְדִכִּיּוֹ, בַשְּׁבוּעוֹת הוּא גְמַר הַטְּהָרָה, אַף שְׁסָפִירַת הַעֵמֶר הוּא לְטְהָרָה אוֹלָם אֵין נִטְהָרִין בְּסָפִירָה בְּלִבָּד אֶלָּא בְּטְהָרָה שְׁלֹא חֲרִיָּה, שֶׁהַסְּפִירָה הִיא רַק הַכְּנָה לְטְהָרָה, כְּדֹאִיתָא בְּנִדָּה 'וּסְפִירָה לָהּ וְאַחַר תְּטָהֵר', כְּמוֹ כֵּן בְּסָפִירַת הַעֵמֶר גְּמַר הַטְּהָרָה הִיא בַשְּׁבוּעוֹת, שְׂאֵז הוּא 'זוֹרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים', עֲקַר הַהֲכָנָה הוּא יִרְאֵת ה' כְּדְכָתִיב 'יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד'. אִיתָא הַתְּקַן עֲצָמָה בְּפְרוּזְדוֹר בְּכַדִּי שְׁתַּכְנַס לְטָרְקִלִין, יִרְאֵה הִיא פְרוּזְדוֹר, כְּדֹאִיתָא בְּגִמְרָא שֶׁהוּא מְפַתְחוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. כְּתִיב 'וְהִיָּה אֲמוֹנַת עֵתִיקָה חֶסֶן יְשׁוּעוֹת חֲכָמַת וְדַעַת יִרְאֵת

'אנכי ה' אלהיך', נמצא איך צריך האדם להכין את עצמו בהכנות רבות שיזכה לשמע דבור הקדוש ברוך הוא, שכמה אלפים רבבות מלאכים ושרפי קדש אוחזים חיל ורעדה ורתת וזיע מאימתו יתברך, ומכל שכן אנחנו בני אדם, ולא סגי בג' ימים לבד, ואפלו אם יכין את עצמו כל השנה לא סגי.

צדיקים הקודמים זכו לראות קולות וברקים

מרגלא בפומיה דהרה"ק רבי יואל מפאטמאר זיע"א לומר, שידוע שצדיקים הקודמים זכו לראות קולות וברקים בעת קריאת התורה בשבועות ממש כמו בעת מתן תורה, אבל אנו בעונותינו הרבים אין אנו רואים. אבל עלינו לדעת שכאז כן עתה, בכל פעם שקורין פרשת עשרת הדברות יורד הארה גדולה כמו בעת מעמד הנבחר, ואנו מאמינים בזה, ואנו צריכים להיות כלים מוכנים לקבל האור הנפלא שנושפע ביום הזה, ולקבל עלינו על מלכות שמים ועל תורה.

ופעם אמר בתוך הדברי תורה, שבאמת אין זה פלא מה שהצדיקים זכו לראות את הנשמע, כי מי שיש לו עינים לראות רואה במו עיניו הכל, אלא שהחדוש הוא מה שאנחנו כסומים בארבה ולא רואים כלום מחמת שעונותינו גרמו ונחשכו עינינו מלראות וההסתר פנים שולט עלינו בעונותינו הרבים, אמנם עם כל זה מטל עלינו להתחזק שגם אנו נוזכה לקבל על כל פנים קצת מהאור הנפלא הנושפע ביום הזה. ולפעמים אמר, שהמאמין באמת שהצדיקים הקדושים ראו זאת חשוב מאד למעלה (מחזור 'דברי יואל' שבועות).

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

בחכמתו כהאי לישינא: ההפך הוא הנכון, דהנה בפסוקי פרשת קבלת התורה, נאמר (שמות יט א) 'ביום הזה באו מדבר סיני, ועל זה אמרו חז"ל (פסיקתא רבתי, פסקא יב), והובא בפרוש רש"י עה"ת שם בזה הלשון: לא היה צריך לכתב אלא 'ביום ההוא', מהו 'ביום הזה', שיהיו דברי תורה חדשים עליך כאלו היום נתנו. עכ"ל. ומינה ילפינו על גדל מעלת ההתחדשות, ושבלא התחדשות אי אפשר לבוא ללמוד התורה הקדושה, ולקיום מצוותיה כדבעי.

ועתה דעו לכם, שכל דבר בהנהגתו של כל אחד מישראל צריך שיהא במדת ההתחדשות, ובכלל זה גם 'רביסטוע' אינה יכולה להיות כראוי וכנכון בלא התחדשות, וזה אמנם אחד מהטעמים שעלי להמשיך בנסיעות לטריסק, שכן קדם יציאתי מביאלא הנני פושט מעלי את האדמורו"ת לגמרי, ובבואי לטריסק אני 'חסיד' ככל שאר החסידים שם, ותו לא מידי, ואז לאחר מכן בחזרתי לביאלא הנני כבר 'רבי' חדש - 'א נייע ביאלא רבי', והתועלת הצומחת והיוצאת מקר היא כל פלה להנאתכם ולטובתכם.

♦ ♦ ♦

מהות חג השבועות הוא ענין ההתחדשות, ולכן בא לו שמו 'יום הבכורים', וכפי שהאיר עינינו הרה"ק ה'שפת אמת' זיע"א (שבועות תרל"ט): לכן נקרא 'יום הבכורים', שבשרש יש תמיד התחדשות ולא יוכל להתישן כלל זה היום.

אם זוכה - שומע הקול שמכריזין 'אנכי ה' אלקיך'

כתב הרה"ק ה'קדשת לוי' זיע"א (פרשת יתרו): והנה אם אדם זוכה שומע בכל חג השבועות את הקול שמכריזין

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר". את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.

בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

חידון אֵלֶּזְנֹת - נושא פרסים איזה פרק בספר תהלים מיחד בעקר על למוד התורה וקיום המצוות?

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

פתרון החידה - פרשת שמיני:

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת שמיני:

ה' פרץ גרבר מאלעד.

ש. מי נקרא בפרשה זו "דוד" של מישהו? ת. התורה אומרת שעוזיאל היה דודו של אהרון (ויקרא י

ד)

